

2 Grunde, som jeg ikke tidligere har hørt ham anføre for, at han har forandret sin Stilling; men det gjør mig ondt at maatte tilføie, at jeg ikke kan erkjende nogen af dem for gyldig. Det ærede Medlem har sagt, at forrige Gang forelaa Loven som en Skattelov, der kun skulde bevare sin Gyldighed i 1 Aar, hvorimod Lovforslaget denne Gang var forelagt af Regjeringen paa en anden Maade. Smidletid maa jeg tillade mig at gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at, uagtet Loven de foregaaende Gange har foreligget fra Regjerings Side som kun gjældende for 1 Aar, har det dog fra Rigsdagens og navnlig fra Udvalgets Side været ikke blot stillkende, men ubtrykkeligt udtalt — og det ærede Medlems Navn findes under disse Udtalelser — at man var sig fuldt bevidst, at Loven vilde komme til at gjælde ikke blot for det enkelte Aar, men at der vilde følge flere Aar efter, hvor man efter al Sandsynlighed vilde see sig nødsaget til at udrede samme Skat, og dette er saameget mere tydeligt, som det netop var af denne Grund, at man anden Gang, Loven var for, gjorde sig Umage for at udfinde de Midler, hvorved Skattemechanismen, hele Indretningen med Skattecommissairer o. s. v. Aar for Aar kunde blive bedre. Man havde nemlig det Formaal for Die, saavidt muligt at see at faae en eensartet Skatteansættelse tilveiebragt og dernæst hvert følgende Aar at kunne berigtige de Feil, der i saa Henseende vare indløbne i det foregaaende Aar. Dette har det ærede Medlem selv været med til at foreslaae, og derfor kan jeg ikke troe, at denne Tanke dengang har været ham fjern. Det ærede Medlem omtalte endvidere, at Loven tidligere var forelagt af Regjeringen i samme Form, hvori den havde været vedtaget af Folkethinget, medens det ikke var Tilfældet denne Gang. Jeg kan nu ikke see, at denne Ting gjør nogen stor Forandring. Det ærede Medlem pleier ikke at være saa vanskelig i den Henseende eller at tage saa overordentlig stort Hensyn til, i hvilken Form Sagen er forelagt af Regjeringen. I alt Fald forekommer det mig, at der ikke derfra kan udledes en sag systematisk Modstand mod Loven, som han nu har opstillet, idet han har vedkjendt sig den Anskuelse, at man maatte

stemme mod hele Loven, dersom ikke det blev vedtaget, som oprindeligt anbefalede af Regjeringen. Jeg maa endnu gjøre en Bemærkning til det ærede Medlem. Det ærede Medlem sagde, at Hovedfejlen ved Contingentsystemet er, at man ikke kan finde Regler, som fordele Summerne retfærdigt; men nu har han jo selv været med til at udfinde Regler, hvorefter Summerne kunde fordeles retfærdigt, og han vil have i Erindring, hvilket overordentlig betydeligt Arbejde vi dengang udførte netop med Hensyn til at fordele Summen retfærdigt, hvor vi da Alle vare enige om, at vi vare komne til et forholdsvis tilfredsstillende Resultat, saaledes, at vi kunne fillies fra hverandre med den Overbeviisning, at vi vare komne Sandheden temmelig nær, og at i alt Fald Usvigelserne derfra vare høist ubetydelige. Det ærede Medlem nævnte det Punkt angaaende de 60,000 Rb. for Sollelunds Herred; men det veed jo det ærede Medlem meget godt, at til Grund for, hvad der desangaaende vedtoges, laa en meget omhyggelig Bearbejdelse af det Materiale, som blev modtaget fra Finanzministeriet, og hvorpaa vi støttede et Skjøn, som blev undergivet en meget vidtløftig Debat her i Folkethinget, og som Folkethinget sluttede sig til, idet man fandt, at der var god Grund tilstede til at gaae ind derpaa. Det kan ikke nytte, at det ærede Medlem kaster Brag paa Tal, thi her sygte vi med Tal; ved en Stattelev kan man ikke undvære Tal, Fastsættelsen af Satserne i Forhold til Indtægt og Skatteevne o. s. v. maa være begrundet paa Tal. Der kan kun være Strid om, hvorvidt Tallene ere rigtige eller ikke. Nu har det ærede Medlem sagt, at de ere urigtige, og hvorfor de ere dette, og kan han overbevise os om, hvilke Tal der da ere de rigtige, saa vilde vi benytte hans rigtige Tal; men han kan ikke sige: Jeg har en Fornemmelse af, at disse Tal ikke ere rigtige, det forslaaer ikke. Hvorledes det ærede Medlem saa end vil gaae frem i en Sag af en saa gjenemgribende Betydning som en Indkomst-Skattelov, saa vil han finde, at man ved Behandlingen af en saadan ikke kan undvære Tal. Det er altsaa disse Grunde, som gjøre, at jeg ikke troer, at det af ham Anførte kan have nogen reel, nogen gjenem-